

Hristos în islam

Ahmed Deedat

Această carte descrie statutul de Profet al lui Isus (Pacea fie asupra sa!) în islam, nașterea sa miraculoasă și miracolele sale. Analizează, de asemenea, statutul său în creștinism, examinând versetele din Biblie care au fost interpretate greșit.

<https://islamhouse.com/2807502>

- [Hristos în islam](#)
 - [- CAPITOLUL I -
Răspunsurile musulmanilor și
ale creștinilor](#)

- Statutul lui Isus (Pacea fie asupra sa!)
- O surpriză plăcută
- O ură transmisă
- Un ocean al creștinismului
- - CAPITOLUL AL II-LEA -
Isus (Pacea fie asupra sa!) în
Nobilul Coran
 - Creștinii ignoranți
 - Titlurile lui Isus (Pacea fie asupra sa!)
 - „Isa”, latinizat în Isus
 - Câteva referințe
- - CAPITOLUL AL III-LEA -
Mama și fiul
 - Maria (Pacea fie asupra ei!), cea onorată
 - Revelația Divină

- Nașterea Mariei (Pacea fie asupra ei!)
- Dezamăgirea
- Originea mesajului
- Sarah și Hajar
- Surat Mariam
- - CAPITOLUL AL IV-LEA -
Vestea cea bună
 - Hristos nu este un nume
 - Câteva titluri exclusive
 - Evreii uimiți
 - Primele miracole
 - „Mamă” sau „femeie”?
 - Isus (Pacea fie asupra sa!)
apărat
- - CAPITOLUL AL V-LEA -
Versiunea coranică și cea
biblică

- [O întâlnire cu un preot](#)
- [Diferite precum ziua și noaptea](#)
- [Maestrul dramaturg](#)
- [Versiunea biblică](#)
- [Versiunea coranică](#)
- [Alegerea pentru fiica sa](#)
- [La fel ca Adam \(Pacea fie asupra sa!\)](#)
- [Inovațiile lui Pavel](#)
- [Fiii lui Dumnezeu](#)
- [Născut înseamnă „procreat”](#)
- [Motivul obiecției](#)
- [Inferioritate prin propagandă](#)
- [Dumnezeu este un Duh](#)

- - CAPITOLUL AL VI-LEA -
Răspunsuri la dilemele creștine
 - Exagerarea
 - O alternativă rațională
 - Isus (Pacea fie asupra sa!)
chestionat
 - Nu a pretins Divinitatea
 - Cu preotul la masă
 - Șocat de context
 - Care este contextul?
 - De ce „legea voastră”?
 - „Sunteți dumnezei”
- - CAPITOLUL AL VII-LEA -
„La început”
 - Greacă, nu ebraică
- - CAPITOLUL AL VIII-LEA
- Ce a mai rămas
 - Trei chestiuni

- Calea mântuirii
- Miracolele - ce dovedesc acestea?
- Puterea nu se afla în mâinile lui
- O putere împrumutată
- Lazăr
- Isus (Pacea fie asupra sa!) a suspinat
- Evitarea neînțelegerii
- O situație remediabilă

Hristos în islam

În numele lui Allah Ar-Rahman
(Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

- CAPITOLUL I - Răspunsurile musulmanilor și ale creștinilor

O dezbateră televizată

La sfârșitul dezbaterii televizate - „Creștinismul și islamul” - difuzată pe data de 5 iunie 1983 pe canalul SABC-TV, în cadrul programului „Cross questions”, [moderatorul Bill Chalmers a comentat:](#)

„Cred că putem deduce din această discuție că, în prezent, în islam, există mai multă toleranță față de fondatorul creștinismului decât există în creștinism față de fondatorul islamului. Semnificația acestui lucru o lăsăm la latitudinea dumneavoastră, a

telespectatorilor, dar cred că veți fi de acord că este o chestiune extraordinară faptul că putem discuta împreună”.

Bill, așa cum interlocutorii lui i se adresează în mod familiar, fără alte formalități, în toate programele, este extrem de fermecător în simplitatea sa. El este imaginea a ceea ce Coranul cel Nobil descrie ca fiind un bun creștin:

„[...] cei mai prietenoși față de cei care cred sunt aceia care spun: «**Noi suntem creștini**». Și aceasta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:82]

Statutul lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Au încercat musulmanii participanți la dezbateri să-i îmbuneze pe telespectatori prin tactici, înșelăciuni sau diplomație? Nici vorbă! Ei doar au rostit clar ceea ce Dumnezeu cel Atotputernic le-a poruncit să spună în Coranul cel Nobil. Ca musulmani, ei nu au avut de ales. **Ei au spus:**

„Noi, musulmanii, credem că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost unul dintre cei mai măreți Mesageri ai lui Dumnezeu, că el este Hristosul, că a fost născut în mod miraculos - fără intervenția unui bărbat (ceea ce mulți creștini nu mai cred în prezent), și că a

înviat morții și i-a vindecat pe leproși și pe cel născut orb cu Voia lui Dumnezeu. De fapt, niciun musulman nu este musulman dacă nu crede în Isus (**Pacea fie asupra sa!**)!”

O surpriză plăcută

Peste 90% dintre persoanele care au asistat la această dezbatere trebuie să fi fost surprinse în mod plăcut, dar sceptic. S-ar putea să nu fi crezut ceea ce auzeau. Ei trebuie să fi presupus că musulmanii încercau să le intre în grații conaționalilor lor creștini și că, dacă spuneau câteva cuvinte bune despre Isus (**Pacea fie asupra sa!**), atunci, prin reciprocitate, și creștinii ar fi spus câteva cuvinte bune despre

Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), mergând pe principiul „o mână o spală pe alta” - ceea ce ar fi o prefăcătorie sau o ipocrizie.

O ură transmisă

Nu-i putem învinui pe creștini pentru scepticismul lor. Ei au fost educați astfel timp de secole. Au fost învățați să creadă ceea ce este mai rău despre Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și religia lui. Cu mai bine de o sută cincizeci de ani în urmă, Thomas Carlyle a spus, pe bună dreptate, **despre frații săi creștini:**

„Minciunile (calomniile occidentale) pe care zelul bine intenționat le-a îngrămădit în jurul acestui om (Mohammed - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne dezonorează numai pe noi”.

Noi, musulmanii, suntem parțial responsabili pentru ignoranța celor 1.200.000.000 de creștini din lume, din cauza faptului că nu am făcut nimic substanțial pentru a dezminți aceste calomnii.

Un ocean al creștinismului

Africa de Sud este un ocean al creștinismului. Dacă Libia are cel mai mare procentaj de musulmani de pe

continentul african, atunci Africa de Sud ar putea, de asemenea, să se laude cu cel mai mare procentaj de creștini. În acest ocean al creștinismului, musulmanii reprezintă abia 2% din totalul populației. Suntem o minoritate fără vot - din punct de vedere numeric, nu reprezentăm nimic; din punct de vedere politic, nu reprezentăm nimic; iar din punct de vedere economic, un singur bărbat alb precum Oppenheimer ne-ar putea cumpăra pe toți.

Așadar, dacă am fi închis ochii pentru a-i mulțumi, am fi fost scuzați. Dar nu! Noi trebuie să proclamăm Voia Stăpânului nostru; trebuie să declarăm Adevărul, fie că ne place sau nu, după cum a spus Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” [Ioan 8:32]

- CAPITOLUL AL II-LEA - Isus (Pacea fie asupra sa!) în Nobilul Coran

Creștinii ignoranți

Creștinul nu știe că adevăratul spirit al dragostei pe care musulmanul o arată mereu față de Isus și mama sa, Maria (Pacea fie asupra lor!), izvorăște din sursa credinței sale - Nobilul Coran. El nu știe că musulmanul nu rostește numele lui Isus fără a spune hazrat Isa (adică nobilul Isus) sau Isa aleihi salām (Isus, pacea fie asupra sa!).

Dacă un musulman menționează numele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) fără aceste cuvinte, el este considerat nerespectuos sau necivilizat. Creștinul nu știe că în Nobilul Coran, numele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este menționat de cinci ori mai mult decât este menționat numele Profetul islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), mai exact - de douăzeci și cinci de ori față de cinci ori. **De exemplu:**

„[...] I-am dat lui Isus [‘Isa], fiul Mariei [Mariam], semnele deslușite și l-am întărit pre el cu duhul sfânt [...]”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [2:87](#)].

„[...] O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Mesia [Al-Masih], Isus [‘Isa] [...]”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:45].

„[...] Mesia Isus [‘Isa], fiul Mariei [Mariam], este [doar] Trimisul lui Allah [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171].

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus [‘Isa], fiul Mariei [Mariam] [...]”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46].

„Și Zaharia [Zakariya], Ioan [Yahya], Isus [‘Isa] și Elie [Ilyās] - toți fiind

printre cei cuvioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:85].

Titlurile lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

Deși numele lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este menționat în douăzeci și cinci de locuri în Coranul cel Nobil, el este, de asemenea, pomenit cu respect, ca, spre exemplu: Ibn Mariam - fiul Mariei, Al-Masih - Mesia (tradus ca Hristos); ‘Abd Allah - robul lui Allah; Rasūl Allah - Mesager al lui Allah.

El (pacea fie asupra sa!) este amintit în termeni precum «Cuvântul lui Dumnezeu», «Spiritul lui Dumnezeu», «un Semn de la Dumnezeu» și

numeroase alte epitete onorabile, găsite în peste cincisprezece Capitole diferite. Nobilul Coran onorează acest măreț Profet al lui Dumnezeu, iar musulmanii au făcut același lucru, în ultimele paisprezece secole. Nu există nicio singură remarcă denigratoare față de creștini în întregul Coran, nici măcar față de cel mai plin de prejudecăți dintre ei.

„Isa”, latinizat în Isus

Nobilul Coran se referă la Isus (**Pacea fie asupra sa!**) ca ‘Isa, iar acest nume este folosit de mai multe ori decât orice alt titlu, pentru că a fost numele lui „creștin”. De fapt, numele lui corect era ‘Isa (**arabă**) sau Ieshua (**ebraică**); în

ebraica clasică este Iehoshua, pe care națiunile creștine occidentale l-au latinizat în Isus. Al doilea „i” din numele lui Isus nu se regăsește în limba originală - de fapt, nu se regăsește în niciuna dintre limbile semitice.

Cuvântul este foarte simplu - Ieshua - un nume evreiesc foarte comun, folosit numai în prima carte a Bibliei, numită „Geneza”, de mai bine de șaizeci de ori. La procesul lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) înaintea Sinedriului, a existat cel puțin un „Isus” în „boxa acuzaților”. Iosefus, istoricul evreu, menționează vreo douăzeci și cinci de „Isus” în lucrarea sa - „Cartea antichităților”. Noul Testament

vorbește despre Bar-Isus - un magician și un vrăjitor, **un profet fals**:

„(...) un iudeu cu numele Bar-Isus.”

[Faptele Apostolilor 13:6] și, de asemenea, despre Isus, zis Iust, un misionar creștin, **un contemporan al lui Pavel**: „(...) Isus, zis Iust (...)”

[Coloseni 4:11]

Aceștia sunt alții, distincți față de Isus, fiul Mariei (**Pacea fie asupra lor!**).

Transformarea numelui Ieshua în Isus îl face unic. Acest nume unic a încetat să mai fie popular printre evrei și creștini începând cu secolul al doilea d. Hr.: printre evrei, deoarece a ajuns să fie un nume cu o reputație proastă - numele celui care i-a blasfemiât pe

evrei; și printre creștini deoarece a ajuns să fie numele propriu al Dumnezeului lor - Dumnezeul lor întrupat. Musulmanul nu va ezita să-l numească pe fiul său 'Isa, pentru că este un nume onorabil, numele unui rob drept al Domnului.

Câteva referințe

Răsfoind Nobilul Coran, vom descoperi informații referitoare la Isus (Pacea fie asupra sa!):

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!), un Profet cuvios:

„Și Zaharia [Zakariya], Ioan [Yahya], Isus ['Isa] și Elie [Ilyās] - toți fiind

printre cei cuvioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:85]

nașterea sa:

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah]. ~ El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi din cei evlavioși». ~ Ea a zis: «Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?» I-a răspuns El: «Întocmai așa!» Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii» și el este de îndată.”

[Traducerea sensurilor Nobilului
Coran, 3:45-47][1]

❖ Isus (Pacea fie asupra
sa!), Trimis la fiii lui Israel:

„Și trimis la fiii lui Israel [le va zice]:
«Eu vin la voi cu semn de la Domnul
vostru! Eu plămădesc pentru voi din
lut ca un chip de pasăre și suflu asupra
sa și se va face o pasăre vie, cu Voia
lui Allah. Și-i voi tămădui pe orb și pe
lepros, și-i voi învia pe morți, cu Voia
lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce
mâncăți și ceea ce păstrați în casele
voastre. În aceasta este un semn pentru
voi, dacă voi sunteți credincioși! ~ Eu
întăresc ceea ce a fost revelat în Tora
mai înainte de mine și vă voi îngădui o

parte din cele ce v-au fost oprite. Eu v-am adus semne de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o cale dreaptă!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:49-51]

❖ apostolii săi:

„Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: «Cine sunt sprijinitorii mei [în chemarea] la Allah?» Apostolii au răspuns: «Noi suntem sprijinitorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi [lui Allah] Îi suntem supuși [musulmani]! ~ Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai

pogorât și-l urmăm pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie».” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:52-53][\[2\]](#)

❖ ridicarea lui (Pacea fie asupra sa!) la Ceruri:

„Când Allah a spus: «O, Isus! Eu îți voi da o răsplată îmbelșugată, te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat peste cei care nu cred până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți».” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:55]

„Ci Allah l-a înălțat la El [pe Isus] [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:158]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!), egal cu Adam (Pacea fie asupra sa!):

„Înaintea lui Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:59]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost răstignit:

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu

I-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:157]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost mai mult decât un Trimis (al lui Dumnezeu):

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este

Trimisul lui Allah [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171]

„Blestemați au fost aceia dintre fiii lui Israel care nu au crezut, prin ce au spus David și Isus, fiul Mariei, și aceasta pentru că s-au răzvrătit și au încălcat poruncile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:78]

„El [Isus] nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat Harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:59]

„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: «Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă

unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare! ~ Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:63-64]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!)
nu este Dumnezeu:

„Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Trimis, asemenea Trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând]. Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați

[de la ele]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:75]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis cu Evanghelia:

„Așadar, fă judecată între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor și fii cu băgare de seamă, să nu te ispitească pentru a te îndepărta de ceva din ceea ce ți-a trimis Allah! Iar dacă ei întorc spatele, [refuzând hotărârea revelată], atunci să știi că Allah voiește să-i pedepsească pentru o parte din păcatele lor. și mulți dintre oameni sunt nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:49]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!)
nu este fiul lui Dumnezeu:

„Iudeii zic: «Uzayr este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, [rostite] cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelora care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească! Cum [se înșală ei], îndepărtându-se [de Adevăr]!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:30]

❖ mesajul și miracolele
sale:

„Dar el [pruncul] a zis: «Eu sunt Robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și

m-a făcut Profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit rugăciunea [as-salāh] și caritatea anuală obligatorie [az-zakāh], cât voi trăi, ~ și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos! ~ Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață [din nou]!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:30-33]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a rugat pentru o masă încărcată cu bucate:

„Atunci a zis Isus, fiul Mariei: «O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne

nouă o masă servită din Cer ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai bun dintre cei care hrănesc!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:114]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a propovăduit profeții false:

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?», el Îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu

doară știi ce este în sufletul meu, pe când eu nu știu ce este în Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele Știutor al celor neștiute! ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-117]

❖ discipolii săi au mărturisit că erau musulmani:

„Și când Eu le-am revelat apostolilor, zicând: «Credeți în Mine și în Trimisul

„O, voi, cei care credeți! Fiți ajutoarele [în ceea ce privește religia] lui Allah, așa cum Isa [Isus], fiul lui Mariam [Maria], le-a spus discipolilor săi:

„Cine sunt ajutoarele mele [în religia] lui Allah?” Discipolii au răspuns: „Noi suntem ajutoarele [în religia] lui Allah!” Apoi, un grup dintre fiii lui Israel a crezut și un grup [dintre ei] nu a crezut [spunând cuvinte urâte la adresa lui Isus și a mamei sale]. De aceea Noi [adică Allah] i-am ajutat pe aceia care au crezut [că Isus este un Mesager și un Rob al lui Allah] [cu Profeția lui Mohammed, care a confirmat credința lor în Profeția lui Isus] împotriva dușmanilor lor și astfel ei au devenit învingători [cei mai

puternici].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:14]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) este un semn:

„Și am făcut Noi din fiul Mariei și din mama lui un semn și Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică și cu izvor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:50]

„Și el [Isus] va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe mine, căci aceasta este o cale dreaptă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:61]

❖ Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a prezis pe Ahmad (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Și [adu-ți aminte] când Isa [Isus], fiul lui Mariam [Maria], a spus: «O, fii ai lui Israel! Eu sunt Mesagerul lui Allah pentru voi, confirmând Taurah [Tora, care i-a fost trimisă lui Moise] de dinainte de mine și aducându-vă [vouă] vestea bună a [venirii] unui Mesager ce va veni după mine, al cărui nume va fi Ahmad [un alt nume al Profetului Mohammed]!» Însă când el [Ahmad, adică Profetul Mohammed] a venit la ei cu semne limpezi, ei au spus: «Aceasta este vrăjitorie clară!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 61:6]

- CAPITOLUL AL III-LEA - Mama și fiul

Maria (Pacea fie asupra ei!), cea onorată

Nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este descrisă în două locuri în Nobilul Coran - în capitolul 3 (Al-‘Imrān) și în capitolul 19 (Mariam). De asemenea, este descrisă poziția onorabilă pe care Maria o ocupă în islam, chiar și înainte de vestea bună a nașterii lui Isus (Pacea fie asupra lor!).

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:42]

„El te-a ales peste femeile lumilor!” - o astfel de onoare nu i-a fost dată Mariei (Pacea fie asupra ei!) nici măcar în Biblie! Capitolul continuă astfel:

„O, Maria! Fii cu ascultare față de Stăpânul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:43]

Revelația Divină

Care este sursa acestei recitări frumoase și sublime, care în limba arabă originală îi emoționează profund pe oameni? Versetul de mai jos ne explică:

„Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor [pentru a hotărî] care dintre ei s-o ocrotească pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au avut discuția.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:44]

Nașterea Mariei (Pacea fie asupra ei!)

Povestea spune că bunica maternă a lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), Hannah, era stearpă. Ea s-a rugat lui Dumnezeu spunând că, dacă El îi va acorda un băiat, atunci ea îl va oferi pentru slujirea lui Dumnezeu în templu.

Dezamăgirea

Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Hannah și aceasta a născut-o pe Maria (Pacea fie asupra sa!). Hannah a fost dezamăgită. Ea își dorea un fiu, dar a născut o fiică, iar femeia nu este la fel ca bărbatul pentru ceea ce Hannah avea în minte. Ce putea să facă? Ea Îi făcuse un jurământ lui Dumnezeu. A așteptat ca Maria (Pacea fie asupra sa!) să fie suficient de mare încât să se poată descurca singură.

Când a venit timpul, Hannah a dus-o pe fiica ei dragă la templu, pentru a sluji acolo. Toți preoții insistau să fie tutorii acestui copil minunat. Ei au tras la sorți folosind săgeți pentru a decide

acest lucru. În cele din urmă, ea a rămas în custodia lui Zakariya, dar nu fără a exista dispute.

Originea mesajului

Aceasta este povestea. Dar de unde ar fi putut să obțină Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) aceste informații? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost un ummi (analfabet). Nu știa nici să citească și nici să scrie. Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost inspirat de Dumnezeu Cel Atotputernic pentru a răspunde la această întrebare în versetul de mai sus, spunând că totul a fost „din inspirație divină”.

„Nu!”, va spune polemistul, „Aceasta este invenția proprie a lui Mohammed. El a copiat propriile revelații de la evrei și de la creștini. El le-a plagiat și le-a falsificat.”

Știind foarte bine și crezând așa cum o facem că întregul Coran este Cuvântul literal al lui Dumnezeu, nu vom fi de acord, de dragul argumentului, nici măcar pentru o clipă cu dușmanii lui Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) că el l-a scris. Ne putem aștepta acum la puțină cooperare din partea necredinciosului.

Întrebați-**1**: «Ai vreo rețineră în a fi de acord cu faptul că Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra**

sa!) a fost arab?» Numai un nerod încăpățânat va ezita să fie de acord. În acest caz, nu are niciun rost să începeți o discuție. Închideți cartea!

Cu persoana rațională, **continuăm astfel:** „În primul rând, acest arab se adresa altor arabi. El nu le vorbea musulmanilor din India, China, sau Nigeria, ci i se adresa poporului său - arabii. Fie că au fost de acord cu el sau nu, el (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**) le-a spus în forma cea mai sublimă, folosind cuvinte care au împietrit inimile și mințile ascultătorilor săi, că Maria, mama lui Isus (**Pacea fie asupra lor!**) - o evreică - a fost aleasă ca fiind cea mai bună dintre femei. Nu mama lui, nici soția

sau fiica și nicio altă femeie arabă, ci o evreică! Poate explica cineva acest lucru? Pentru că, pentru oricine, mama, soția sau fiica sunt mai importante decât alte femei.”

De ce ar onora Profetul islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o femeie dintr-un alt neam decât al lui, o evreică, o femeie aparținând unei rase care s-a simțit superioară față de poporul său timp de trei mii de ani?

Sarah și Hajar

Evreii își alimentează rasismul absurd din Scripturile lor, în care se spune că părintele lor, Avraam (Pacea fie asupra

sa!), a avut două soții, Sara și Hajar. Ei spun că evreii sunt fiii lui Avraam (Pacea fie asupra sa!) de la Sarah, soția lui legitimă, și că frații lor arabi sunt descendenții lui Hajar, „o roabă”, fapt pentru care arabii sunt o rasă inferioară.

Poate cineva să explice această anomalie? De ce ar fi ales Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) o evreică pentru o asemenea onoare (dacă el era autorul Nobilului Coran)? Răspunsul este simplu: nu a avut de ales. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a avut niciun drept să vorbească din propria lui dorință:

„El [Coranul] nu este decât o Revelație trimisă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:4]

Surat Mariam

Există un Capitol în Nobilul Coran numit Surat Mariam (**Capitolul 19**) în onoarea Mariei, mama lui Isus Hristos (**Pacea fie asupra lor!**). Din nou, o astfel de onoare nu îi este acordată Mariei (**Pacea fie asupra ei!**) în Biblie. Din cele 66 de cărți ale protestanților și 73 ale romano-catolicilor, niciuna nu este numită după Maria sau fiul ei (**Pacea fie asupra lor!**). Veți găsi cărți numite după Matei, Marcu, Luca, Ioan, Petru, Pavel și alte nume mai puțin cunoscute, dar nici măcar una singură

după Isus sau Maria (Pacea fie asupra lor!).

Dacă Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi fost autorul Nobilului Coran, atunci el ar fi inclus-o în el pe mama lui, Aminah, pe draga lui soție, Khadijah (Allah să fie mulțumit de ea!) sau pe fiica lui iubită, Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!), în loc de Maria, mama lui Isus (Pacea fie asupra lor!). Dar nu! Nu! Acest lucru nu este posibil. Coranul nu este lucrarea lui.

- CAPITOLUL AL IV-LEA -
Vestea cea bună

„Îngerii au zis: «O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt din partea Lui: numele lui va fi Al-Masih, Isa, fiul Mariei, măreț în această lume ca și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:45]

„(...) Unul dintre cei mai apropiați (...)” de Dumnezeu nu din punct de vedere fizic sau geografic, ci spiritual.

Comparați acest verset cu următorul din Biblie:

„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la Cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.” [Marcu 16:19]

Majoritatea creștinilor a înțeles greșit acest verset, precum și multe altele din Biblie. Ei și-L imaginează pe Tatăl (Dumnezeu) așezat pe un tron - un „scaun glorificat” - și pe „fiul” Său, Isus (Pacea fie asupra sa!), așezat la dreapta Sa. Vă puteți imagina așa ceva? Dacă da, atunci v-ați abătut de la adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. El nu este un bătrân Moș Crăciun. Dumnezeu este o Ființă spirituală, aflată dincolo de imaginația minții omenești. El există. Este real, dar nu seamănă cu nimic din ceea ce ne putem imagina. În limbile estice, a se așeza la dreapta cuiva înseamnă a avea un loc de onoare, lucru pe care Coranul cel Nobil l-a descris mai adecvat drept

„în compania celor mai apropiați de Dumnezeu”.

Versetul de mai sus confirmă faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) este Hristosul, și că El este Cuvântul pe care Dumnezeu l-a revărsat asupra Mariei (**Pacea fie asupra ei!**). Din nou, creștinul citește în aceste cuvinte o semnificație pe care acestea nu o au. El echivalează cuvântul „Hristos” cu ideea unui Dumnezeu-întrupat și Cuvântul lui Dumnezeu cu Dumnezeu.

Hristos nu este un nume

Cuvântul „Hristos” este derivat din cuvântul ebraic „Mesia”, în arabă „masīh”. Rădăcina cuvântului este

„masaha”, care înseamnă a freca, a masa, a unge. Preoții și regii erau unși atunci când erau numiți în funcție. Dar, în forma tradusă din limba greacă, **Hristos pare a fi un cuvânt unic**: i se potrivește doar lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**).

Creștinul are talentul de a transforma metalele obișnuite în aur strălucitor, aceasta însemnând că are obiceiul de a traduce numele în limba lui (**de exemplu: „Cephas” în Petru, „Mesia” în Hristos**). Cum face aceasta? Foarte ușor. În ebraică, „Mesia” înseamnă uns. Cuvântul grecesc pentru uns este „hristos”. Acum, el schimbă litera „h” cu majusculă și gata! A creat un nume unic! Hristos înseamnă „uns” și uns

înseamnă „numit” în conotația sa religioasă. Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost numit (**uns**) Profet al lui Dumnezeu la botezul său făcut de către Ioan Botezătorul (**Pacea fie asupra sa!**). Astfel, fiecare Profet al lui Dumnezeu este uns sau numit. Biblia este plină de cei „unși”, în ebraica originală fiind numiți „mesia”. Să păstrăm traducerea de „uns”. Nu numai Profeții, preoții și regii erau unși, ci și coarnele, **heruvimii sau stâlpii:**

„Eu sunt Dumnezeul din Betel, unde ai UNS un stâlp de aducere aminte [...]”
[Geneza 31:13]

„Dacă a păcătuit preotul care a primit UNGEREA, și prin aceasta a adus vina asupra poporului [...]” [Leviticul 4:3]

„Moise a luat untdelemnul pentru UNGERE, a uns Sfântul Lăcaș și toate lucrurile, care erau în el, și le-a sfințit.” [Leviticul 8:10]

„[...] El va da Împăratului Său putere și El va înălța tăria UNSULUI Lui.” [I Samuel, 2:10]

„Așa vorbește Domnul către UNSUL Său, către Cyrus, pe care-l ține de mână [...]” [Isaia 45:1]

„Tu erai heruvimul UNS [...]” [Ezechiel 28:14]

Există sute de astfel de referințe în Biblie. De fiecare dată când întâlniți cuvântul „uns” în Biblie, îl puteți înlocui cu „hristos” din traducerile grecești, și, dacă vă permiteți să considerați cuvântul așa cum au făcut-o creștinii, veți obține „heruvimul hristos”, „Cirus hristos”, „preotul hristos”, „stâlpul hristos”, etc.

Câteva titluri exclusive

Deși fiecare Profet al lui Dumnezeu este și unșul Său - un Mesia - titlul „Masih” sau „Mesia” sau traducerea sa „Hristos” este rezervat exclusiv pentru Isus, fiul Mariei (**Pacea fie asupra lor!**), atât în islam, cât și în creștinism. Acest lucru nu este neobișnuit în religie.

Există anumite titluri onorifice care pot fi aplicate pentru mai mulți Profeți (Pacea fie asupra lor!), însă, prin utilizare, sunt desemnate exclusiv unuia singur, precum «Rasūl Allah», adică Mesagerul lui Dumnezeu, un titlu aplicat atât lui Moise (19:51), cât și lui Isus (61:6) - Pacea fie asupra lor! - în Coranul cel Nobil. Cu toate acestea, «Rasūl Allah» a devenit sinonim cu Profetul islamului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) printre musulmani.

Fiecare Profet este un prieten al lui Dumnezeu, dar echivalentul său din limba arabă, „Khalil Allah”, este asociat exclusiv părintelui nostru, Avraam (Pacea fie asupra sa!). Acest

lucru nu înseamnă că ceilalți nu sunt prieteni ai lui Dumnezeu. „Kalim Allah” (cel care a vorbit cu Dumnezeu) nu este niciodată folosit pentru altcineva în afară de Moise (Pacea fie asupra sa!), dar noi credem că Dumnezeu a vorbit cu toți Trimișii Săi, inclusiv cu Isus și cu Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Asocierea unor titluri doar cu anumiți Profeți nu îi face pe aceștia exclusivi sau unici în niciun fel. Noi îi onorăm pe toți.

În timp ce vestea cea bună era anunțată (versetul 45 de mai sus), Mariei (Pacea fie asupra ei!) i s-a spus că fiul ei nenăscut va fi numit Isus, că el va fi

Hristosul, un „Cuvânt” de la Dumnezeu, și că:

„El le va vorbi oamenilor din pruncie, la fel și când va fi bărbat între două vârste și va fi din cei evlavioși.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:46]

Această profeție s-a împlinit în foarte scurt timp. În Surat Mariam, găsim următoarele versete:

„Apoi a venit cu el la neamul ei, purtându-l [în brațe]. Și i-au zis ei: «O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor! ~ O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu

a fost o târfă!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:27-28].

Evreii uimiți

În Nobilul Coran, nu există Iosif tâmplarul. Aflându-se în circumstanțe deosebite, Maria, mama lui Isus (Pacea fie asupra lor!), s-a retras într-un loc îndepărtat din Răsărit:

„Pomenește în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre Răsărit.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:16]

După nașterea copilului, s-a întors.

„Uimirea oamenilor nu cunoștea limite. În orice caz, ei erau pregătiți să creadă ceea ce era mai rău despre ea atunci când a dispărut de la rudele ei pentru ceva timp. Dar acum ea vine, în mod nerușinat, cu un prunc în brațe! Cum a făcut ea de rușine casa lui Aaron, sursa preoției!

«**Soră a lui Aaron**»: Mariei îi sunt amintite neamul ei de rang înalt și principiile morale excepționale ale tatălui și ale mamei sale. Ei s-au întrebat cum de ea s-a pretat la așa ceva și a făcut de rușine numele strămoșilor ei!

Ce ar fi putut face Maria? Cum ar fi putut ea explica ce s-a întâmplat? Ar fi

crezut-o ei, având în vedere cât de critici erau? Tot ceea ce putea face era să arate copilul, despre care știa că nu era unul obișnuit. Și copilul a venit în ajutorul ei. Printr-o minune, a vorbit, a apărat-o pe mama lui și a predicat unui public neîncrezător”. [Yusuf Ali, comentarii la Nobilul Coran].

„Ea [Maria] a făcut semn spre el, **dar ei au zis:** «Cum să vorbim cu acela care este un prunc de leagăn?»”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **19:29**].

Și, printr-o minune, **copilul a vorbit:**

„Dar el [pruncul] a zis: «Eu sunt Robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și

m-a făcut Profet! ~ Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit rugăciunea [as-salāh] și caritatea anuală obligatorie [az-zakāh], cât voi trăi, ~ și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos! ~ Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață [din nou]!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:30-33]

Primele miracole

Astfel, Isus (Pacea fie asupra sa!) a apărat-o pe mama lui de calomniile grave și de insinuările dușmanilor ei. Acesta este primul miracol atribuit lui

Isus (Pacea fie asupra sa!) în Coranul cel Nobil, faptul că el a vorbit fiind un prunc în brațele mamei sale. Să comparăm acest lucru cu prima sa minune din Biblie, care a avut loc pe când el avea peste treizeci de ani:

„A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo. ~ Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui. ~ Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: «Nu mai au vin.» ~ Isus i-a răspuns: «Femeie, ce am de-a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul.» ~ Mama Lui le-a zis slugilor: «Să faceți orice vă va zice.» ~ Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățare al iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau

trei vedre. ~ Isus le-a zis: «Umpleți vasele acestea cu apă.» Și le-au umplut până sus. ~ «Scoateți acum», le-a zis El, «și aduceți-le nunului.» Și i-au adus: ~ Nunul, după ce a gustat apa făcută vin - el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese ră apa, știa) - l-a chemat pe mire ~ și i-a zis: «Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci îl pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.» [Ioan 2:1-10]

După acest miracol, vinul a curs ca apa în creștinism. Mulți ignoranți motivează acest lucru spunând că ceea ce a fost bun pentru învățătorul lor este bun și pentru ei. Ei spun că Isus (Pacea

fie asupra sa!) nu a fost cineva care voia să înăbușe veselia. Nu a făcut el (Pacea fie asupra sa!) un vin tare și bun pe care chiar și cei foarte beți îl puteau recunoaște? „Nu a ținut el vinul cel mai bun pentru la sfârșit?” Nu era vorba despre un simplu suc de struguri, ci despre același vin care, în conformitate cu Biblia, le-a făcut pe fiicele lui Lot să-și seducă tatăl:

„«Vino să punem pe tatăl nostru să bea vin și să ne culcăm cu el, ca să ne păstrăm sămânța prin tatăl nostru.» ~ Au făcut, dar, pe tatăl lor de a băut vin în noaptea aceea; și cea mai mare s-a dus și s-a culcat cu tatăl ei. El n-a băgat de seamă nici când s-a culcat ea, nici când s-a sculat.” [Geneza 19:32-

33], și același vin cu privire la care creștinul este sfătuit să îl evite:

„Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare [...]” [Efeseni 5:18]

Poate fi nevinovat acel 1% de tărie care îi conduce pe milioane de oameni pe o cale greșită? Printre cele 70 de milioane de creștini „renăscuți” americani se află 10 milioane de alcoolici! Americanii își numesc consumatorii de alcool „băutori problematici”. În Africa de Sud, aceștia sunt numiți „alcoolici”, „bețiv” fiind un cuvânt prea greu de digerat pentru oameni.

Însă fostul prim-ministru al Zambiei, dr. Kenneth Kaunda, nu a ezitat să spună lucrurilor pe nume. **El a declarat:** „Eu nu sunt pregătit să conduc o națiune de bețivi”, referindu-se la oamenii care consumă băuturi alcoolice.

Chiar dacă apa „s-a înroșit” sau nu „văzându-l” pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**), nu putem să-l învinuim pe el (**Pacea fie asupra sa!**) sau pe discipoli pentru obiceiul contemporanilor săi de a consuma alcool, pentru că el (**Pacea fie asupra sa!**) a afirmat:

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.” [Ioan 16:12]

Omenirea nu primise încă tot adevărul islamului. Nu a spus el (**Pacea fie asupra sa!**), **de asemenea:**

„Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi [...]” [Matei 9:17]?!

„Mamă” sau „femeie”?

În Evanghelia după Ioan, în al patrulea verset de mai sus în care se descrie nunta din Cana, ni se spune că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) s-a comportat cu insolență față de mama lui. El o numește „femeie”, și pentru a pune și mai mult sare pe rană, îi spune „ce am de-a face Eu cu tine?”. Ce legătură există între mine și tine sau ce am eu de-a face cu tine? Ar fi putut el (**Pacea**

fie asupra sa!) să uite că această „femeie” l-a purtat în pânțele ei timp de nouă luni și, probabil, l-a alăptat timp de 2 ani, și a suportat insulte nefârșite și agresiuni din cauza lui? Nu era ea mama lui? Nu exista niciun cuvânt în limba lui pentru „mamă”?

Oricât de ciudat ar părea, în timp ce misionarii laudă smerenia, blândețea și îndelunga suferință a învățătorului lor, ei îl numesc „Prințul Păcii” și recită versete precum:

„(...) El a fost dus ca o oaie la tăiere; și, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu Și-a deschis gura.”
[Faptele Apostolilor 8:32]

Însă, în același timp, ei spun cu mândrie că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) era mereu pregătit să-i jignească pe bătrânii din neamul său și dornic de confruntări; dacă relatările lor sunt adevărate, el (**Pacea fie asupra sa!**) le spunea:

„Voi, fățarnicilor!”,

„Voi, generație vicleană și adulteră!”,

„Voi, hoți de morminte!”,

„Voi, generație de vipere!”; iar mamei sale i se adresa cu „Femeie!”

Isus (Pacea fie asupra sa!**) apărat**

Mohammed (**Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!**), Mesagerul lui

Dumnezeu, l-a absolvit pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**) de acuzațiile false și de calomniile dușmanilor săi prin Revelația pe care a primit-o de la Allah (**Dumnezeu**) Preaînaltul:

„[El mi-a dăruit] Și bunăcuviință față de născătoarea mea! Și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [19:32](#)]

La primirea veștii bune a nașterii unui fiu dreptcredincios, Maria (**Pacea fie asupra ei!**) a răspuns:

„[...] Domnul meu, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat? [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [3:47](#)]

Atunci, îngerul (Pacea fie asupra sa!) care i-a dat vestea cea buna i-a răspuns:

„[...] Întocmai așa! Allah creează ceea ce voiește El. Când El hotărăște un lucru, El spune doar «Fii» și el este de îndată! ~ Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea, Tora și Evanghelia.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:47-48]

- CAPITOLUL AL V-LEA - **Versiunea coranică și cea biblică**

O întâlnire cu un preot

Vă sfătuiesc să memorați versetele din Nobilul Coran care relatează vestea bună a nașterii lui Isus (Pacea fie

asupra sa!), așa cum am făcut și eu. Am avut numeroase oportunități pentru a le folosi. De exemplu, atunci când eram în vizită la „Casa Bibliei” din Johannesburg și mă uitam peste numeroasele Biblii și cărți religioase, am dat peste o Biblie indoneziană și peste versiunea greco-engleză a Noului Testament, un volum mare și scump. Nu mi-am dat seama că eram observat de administratorul „Casei Bibliei”, care a venit spre mine în mod nonșalant. Poate că barba și tichia de pe capul meu i-au atras în mod particular atenția. El m-a întrebat despre interesul meu cu privire la acel volum scump. I-am explicat că, fiind student la religie comparată, aveam

nevoie de o astfel de carte. El m-a invitat să bem un ceai în biroul său.

I-am acceptat invitația, pe care am apreciat-o. În timp ce ne beam ceaiul, i-am explicat credința musulmană cu privire la Isus (Pacea fie asupra sa!) și poziția distinsă pe care el o ocupă în islam. Administratorul părea sceptic cu privire la comentariile mele. M-a surprins ignoranța sa aparentă, deoarece în Africa de Sud, doar un reverend pensionat experimentat poate deveni administrator al «Casei Bibliei». Am început să recit din Nobilul Coran:

„[...] O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile

lumilor!” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 3:42]

Am vrut ca reverendul
(**administratorul**) să audă nu numai
traducerea sensurilor Nobilului Coran,
ci și melodia și ritmul acestuia în limba
arabă. Reverendul Dunkers (**acesta era
numele lui**) s-a așezat și a ascultat cu
mare atenție Cuvintele lui Dumnezeu.
Când am ajuns la sfârșitul versetului
49, el mi-a spus că mesajul Coranului
este același cu acela al Bibliei lui și că
nu vede nicio diferență între credința
lui și ceea ce i-am recitat. **I-am spus:**
„Acesta este adevărul”. Dacă ar fi citit
aceste versete doar în limba engleză,
fără să aibă alături varianta în limba
arabă, nu ar fi fost capabil să își dea

seama, nici măcar într-o sută de ani, că era vorba despre Nobilul Coran.

Dacă reverendul ar fi fost protestant, el ar fi crezut că citea din versiunea romano-catolică a Bibliei (**dacă nu o mai văzuse până atunci**), sau din versiunea martorilor lui Iehova, sau din cea greco-ortodoxă, sau din una dintre sutele de versiuni pe care nu le cunoștea. El nu și-ar fi putut imagina că aceasta era versiunea coranică.

Creștinul poate citi în Coran tot ceea ce și-ar dori să audă despre Isus (**Pacea fie asupra sa!**), dar în limba cea mai nobilă, elevată și sublimă. El nu va putea evita să se simtă impresionat de acesta.

În cele opt versete, de la 42 la 49, din Capitolul 3 al Coranului, **ni se spune:**

1. că Maria, mama lui Isus (**Pacea fie asupra lor!**), a fost o femeie virtuoasă și onorată mai presus de toate femeile;
2. că tot ceea ce este spus este Revelația lui Dumnezeu pentru omenire;
3. că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) era „Cuvântul” lui Dumnezeu;
4. că el (**Pacea fie asupra sa!**) era Hristosul pe care îl așteptau evreii;

5. că Dumnezeu l-a împuternicit pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să înfăptuiască miracole încă din pruncie;
6. că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) s-a născut în mod miraculos, fără intervenția unui bărbat;
7. că Dumnezeu îi va încredința Revelația Sa;
8. că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) îi va învia pe morți, îi va vindeca pe cei născuți orbi și pe leproși cu Voia lui Dumnezeu etc.

Diferite precum ziua și noaptea

Nici măcar cel mai înverșunat dintre creștini nu ar putea obiecta împotriva

niciunii citat sau cuvânt de aici.
Diferența dintre narațiunile Bibliei și cele ale Coranului este precum cea dintre zi și noapte.

Reverendul (administratorul „Casei Bibliei”) a întrebat: „Pentru mine, ele sunt la fel, care este diferența?”

Știu că, per ansamblu, cele două versiuni corespund în detalii dar, dacă ne uităm cu atenție, vom descoperi diferențe incredibile.

Acum, să comparăm conceperea miraculoasă a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) așa cum a fost anunțată în versetul 47 al Nobilului Coran cu ceea ce spune Biblia:

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.” [Matei 1:18]

Maestrul dramaturg

Cunoscutul american Billy Graham a pus în scenă aceste versete în fața a 40.000 de oameni în King Park din Durban. **El a spus gesticulând:**

„Și Duhul Sfânt a venit și a lăsat-o însărcinată pe Maria!”

Pe de altă parte, Luca ne spune același lucru, dar într-un mod mai puțin grosolan. El spune că, atunci când i-a fost adusă vestea cea bună, Maria

(Pacea fie asupra sa!) s-a neliniștit.
Reacția ei normală a fost:

„[...] Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?” [Luca 1:34]

Versiunea Coranului este următoarea:

„[...] Domnul meu, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat? [...]”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:47].

În esență, nu există nicio diferență între aceste două afirmații, „fiindcă eu nu știu de bărbat” și „fără să mă fi atins un bărbat”. Ambele citate au o semnificație identică. Sunt pur și simplu cuvinte diferite care înseamnă

același lucru. Însă răspunsurile la ruga Mariei (**Pacea fie asupra ei!**) din cele două cărți (**Coranul și Biblia**) sunt revelatoare.

Versiunea biblică

În Biblie, ni se spune :

„Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri [...]» [Luca 1:35]

Nu vedeți că îi oferiți ateului, scepticului sau agnosticului un argument împotriva dumneavoastră? Ei pot întreba - „Cum s-a coborât Duhul Sfânt peste Maria?” sau „Cum a umbrit-o Preaînaltul?” Știm că aceste fraze nu vor să spună literalmente ceea

ce spun. Noi știm că a fost o concepție imaculată, dar limbajul folosit aici, este neplăcut - vulgar - **sunteți de acord? Acum să confruntăm acest limbaj cu cel al Coranului:**

Versiunea coranică

„[...] I-a răspuns El [îngerul]:
«Întocmai așa! Allah creează ceea ce
voiește El. Când El hotărăște un lucru,
El spune doar «Fii» și el este de
îndată!»” [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 3:47]

Acesta este conceptul musulman cu privire la nașterea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Pentru ca Dumnezeu să îl creeze pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**)

fără un tată uman, nu trebuie decât să voiască acest lucru. Dacă vrea să creeze un milion de Isus fără tați sau mame, El nu trebuie decât să voiască existența lor. El nu trebuie să ia material seminal și să îl transfere precum oamenii sau animalele, prin contact sau inseminare artificială. El creează orice prin Cuvântul Său „Fii!” și acesta este de îndată.

„Nu este nimic nou în ceea ce îți spun”, i-am reamintit reverendului. În prima carte a Bibliei, Geneza, găsim:

„Dumnezeu a zis [...]” [Geneza 1:3]

Ce-a zis Dumnezeu? El a zis „Fii!” și „a fost”. El nu a trebuit să articuleze

cuvintele. Acesta este modul nostru de a înțelege cuvântul „Fii!”, și anume că El a voit ca totul să ia ființă.

Alegerea pentru fiica sa

L-am întrebat pe administratorul „Casei Bibliei”: „Pe care dintre aceste două versiuni ale nașterii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) - versiunea coranică și versiunea biblică - ați prefera să o dați fiicei dumneavoastră să o citească?” A plecat capul cu umilință și a recunoscut: „Versiunea coranică”.

Cum este posibil ca „un fals” sau „o imitație” (așa cum se pretinde a fi Coranul) să fie mai bun decât

autenticul, originalul (așa cum se pretinde a fi Biblia)? Acest lucru nu ar putea fi posibil niciodată, decât dacă Revelația lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ar fi ceea ce ea însăși pretinde că este, și anume Cuvântul literal și sfânt al lui Dumnezeu! Există sute de teste diferite pe care cel lipsit de prejudecăți, care se află în căutarea adevărului, le poate aplica Nobilului Coran pentru a demonstra că acesta este fără nicio îndoială un Mesaj de la Cel Preaînalt.

La fel ca Adam (Pacea fie asupra sa!)

Îl face pe Isus (Pacea fie asupra sa!) nașterea lui miraculoasă un Dumnezeu

sau un fiu „născut” al lui Dumnezeu?
Nu! Coranul cel Nobil spune:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:59]

„După descrierea poziției înalte pe care Isus (Pacea fie asupra sa!) o ocupă ca Profet (din versetele anterioare), respingem dogma că el este Dumnezeu sau fiul lui Dumnezeu sau ceva mai mult decât un om. Dacă el (Pacea fie asupra sa!) a fost născut fără un tată uman, Adam (Pacea fie asupra sa!) a fost, de asemenea, născut astfel. De fapt, Adam (Pacea fie asupra sa!) a fost

născut fără tată și fără mamă. În ceea ce privește corpurile noastre fizice, acestea sunt doar țărână.

Înaintea lui Dumnezeu, Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost, asemeni lui Adam (Pacea fie asupra sa!) sau a întregii omeniri, doar țărână. Măreția lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a apărut din Porunca Divină „Fii!”, deoarece, după aceea el a fost, în afară de țărână, un mare lider spiritual și învățător”. [Nota lui Yusuf Ali la versetul 3:59 din Nobilul Coran]

Logica este că, dacă faptul că a fost născut fără un părinte de sex masculin îi dă lui Isus (Pacea fie asupra sa!) dreptul de a fi numit egal cu

Dumnezeu, atunci Adam (**Pacea fie asupra sa!**) ar fi mai îndreptățit să primească o astfel de onoare, iar acest lucru nu ar fi acceptat cu ușurință de niciun creștin. Așadar, musulmanii resping această blasfemie creștină.

Mai mult, decât atât, din moment ce creștinii despică firul în patru argumentând că Adam (**Pacea fie asupra sa!**) a fost creat din țărână și că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a fost conceput în mod imaculat în pântecul Mariei (**Pacea fie asupra ei!**), atunci permiteți-mi să le reamintesc că, în conformitate cu propriile lor standarde false, există o altă persoană mai importantă decât Isus (**Pacea fie asupra**

sa!) în propria lor Biblie. Cine este acest „Superman”?

Inovațiile lui Pavel

„În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt [...] ~ fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții [...]” [Evrei 7:1 și 3]

Aici avem un candidat clar la Divinitate, deoarece numai Dumnezeu Cel Atotputernic ar putea deține aceste calități. Adam (Pacea fie asupra sa!) a avut un început (în Grădina Edenului), Isus (Pacea fie asupra sa!) a avut un început (în staul); Adam (Pacea fie

asupra sa!) a avut un sfârșit și, după cum susțin creștinii, Isus (Pacea fie asupra sa!) „și-a dat duhul”. Dar unde este Melhisedec? Poate că hibernează pe undeva, la fel ca Rip Van Winkel^[3].

Și ce este acest „Evrei”? Acesta este numele uneia dintre cărțile Bibliei, scrisă de Pavel, cel care s-a autointitulat al treisprezecelea discipol al lui Hristos. Isus (Pacea fie asupra sa!) a avut doisprezece discipoli, dar unul dintre ei (Iuda) îl avea pe diavol în el. Deci, locul lăsat gol trebuia să fie ocupat de altcineva din cauza celor doisprezece tronuri din Cer pe care trebuie să se așeze discipolii lui Isus

(Pacea fie asupra sa!) pentru a-i judeca pe fiii lui Israel (Luca 22:30).

Saul era un renegat evreu, iar creștinii i-au schimbat numele în «Pavel», probabil pentru că «Saul» sună evreiesc. Acest Pavel a făcut un asemenea dezastru din învățăturile lui Isus (Pacea fie asupra sa!), încât a câștigat a șasea poziție din topul celor mai influente persoane din istorie, în lucrarea monumentală a lui Michael H. Hart, „Cei 100 - topul celor mai influente persoane din istorie”. În conformitate cu Michael Hart, Pavel a fost adevăratul fondator al creștinismului de astăzi. Onoarea de a crea creștinismul ar trebui să fie împărțită între Pavel și Isus (Pacea fie

asupra sa!) și Pavel câștigă, deoarece el a scris mai multe cărți ale Bibliei decât oricare alt autor, în timp ce Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a scris niciun singur cuvânt.

Pavel nu avea nevoie de inspirație pentru a scrie hiperbolele lui aici și în restul epistolelor sale. După cum a spus Goebbels, ministrul de propagandă al lui Hitler, „Cu cât este mai mare minciuna, cu atât este mai probabil să fie crezută”. Dar lucrul cel mai uimitor cu privire la această exagerare este faptul că niciun creștin nu pare că a citit-o. Fiecare învățat căruia i-am arătat acest verset părea că-l vedea pentru prima oară. Ei păreau

erau uluiți, așa cum descriu cuvintele lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„[...] măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.” [Matei 13:13]

Nobilul Coran conține, de asemenea, **un verset care descrie această boală răspândită:**

„Surzi, muți, orbi sunt ei și nu se întorc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, **2:18**]

Fiii lui Dumnezeu

Musulmanul este complet împotriva dogmei creștine conform căreia „Isus este singurul fiu născut al lui

Dumnezeu, născut, iar nu creat”.

Acesta este lucrul pe care creștinul este obligat să îl repete, încă din copilărie, în catehismul lui. I-am întrebat de multe ori pe învățații creștini ce încearcă de fapt să evidențieze atunci când spun „născut, iar nu creat”.

Ei știu că, în conformitate cu propriile lor relatări „date de Dumnezeu”, **El are o mulțime de fii:**

„[...] Adam, fiul lui Dumnezeu.” [Luca 3:38]

„Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase [...]” [Geneza 6:2]

„[...] Fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor și le-au născut ele copii [...]” [Biblia ortodoxă, [Geneza 6:4](#)]

„[...] Așa vorbește Domnul: «Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut.»” [Exodul 4:22]

„[...] Căci Eu sunt Tatăl lui Israel, și Efraim este întâiul Meu născut.” [Ieremia 31:9]

„Domnul Mi-a zis: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.»” [Psalmi 2:7]

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” [Romani 8:14]

Nu vă dați seama că în limbajul ebraic fiecare persoană dreaptă, care a urmat Voia și Planul lui Dumnezeu, a fost un fiu al lui Dumnezeu? Acesta era un termen descriptiv metaforic, utilizat în mod frecvent printre iudei. Creștinul este de acord cu acest raționament, **dar continuă spunând:** „Dar Isus nu a fost așa. Adam a fost creat de Dumnezeu și fiecare ființă vie a fost creată de Dumnezeu; El este Domnul, Creatorul și Susținătorul tuturor lucrurilor. Așadar, metaforic vorbind, Dumnezeu este Tatăl tuturor. Dar Isus a fost fiul „născut” al lui Dumnezeu, nu un fiu creat al lui Dumnezeu.”

Născut înseamnă „procreat”

În cei patruzeci de ani de experiență practică pe care îi am în discuțiile cu învățații creștini, nici măcar unul singur nu a încercat să ofere o explicație a frazei „născut, iar nu creat”. Până la urmă, un american a fost cel care a îndrăznit să mi-o explice. **El a spus:** „Aceasta înseamnă procreat de Dumnezeu”. „Ce?” - am răbufnit. „Procreat de Dumnezeu?” „Nu, nu”, a spus el. „Eu doar încerc să explic sensul frazei, nu cred că Dumnezeu a procreat într-adevăr un fiu”.

Creștinul rațional spune că aceste cuvinte nu înseamnă ad litteram ceea ce spun. Atunci, de ce le roștiți? De ce creați conflicte inutile între cei

aproximativ 1.200.000.000 de creștini și cam tot atâția musulmani din lume, rostind afirmații lipsite de sens?

Motivul obiecției

Musulmanii nu sunt de acord cu folosirea cuvântului „născut”, deoarece nașterea este un act propriu oamenilor și animalelor. Cum să atribuim o astfel de activitate lui Dumnezeu? Metaforic vorbind, toți suntem copiii lui Dumnezeu - atât cei buni, cât și cei răi - și Isus (**Pacea fie asupra sa!**) are mai mult drept de a fi numit fiul lui Dumnezeu decât oricare dintre noi, pentru că el Îi este mai credincios lui Dumnezeu decât am putea fi noi vreodată. Din acest punct de vedere, el

(Pacea fie asupra sa!) este cu precădere fiul lui Dumnezeu.

Deși acest cuvânt periculos „născut” a fost acum înlăturat fără menajamente din versiunea „cea mai exactă” a Bibliei - Versiunea Standard Revizuită - el continuă să existe în mintea creștinilor, atât a celor de rasă albă, cât și a celor de culoare. Prin propaganda ei perfidă, omul alb este făcut să se simtă superior față de fratele său creștin negru din aceeași Biserică și comunitate. Și, la rândul său, negrul dobândește un complex de inferioritate permanent prin această dogmă.

Inferioritate prin propagandă

Mintea umană nu poate evita să-și închipuie că, dacă fiul născut al unui african va arăta ca un african, al unui chinez va arăta ca un chinez și al unui indian va arăta ca un indian, tot astfel, este normal ca fiul născut al lui Dumnezeu să arate ca Dumnezeu. Miliarde de imagini frumoase și replici ale acestui „unic fiu născut al lui Dumnezeu” sunt puse zilnic la dispoziția oamenilor. El arată ca un european cu păr blond, ochi albaștri și trăsături frumoase - ca actorii pe care i-am văzut în filme precum „Regele Regilor”, „Ziua Victoriei” sau „Isus din Nazaret”. Vă amintiți de Jeffrey Hunter? „Mântuitorul” creștinilor arată mai mult ca un german decât ca un

evreu cu nasul lui ascuțit. Deci, dacă fiul este un om alb, tatăl ar fi, de asemenea, un om alb (**Dumnezeu**)? Prin urmare, rasele mai închise la culoare au sentimentul de inferioritate înrădăcinat în sufletele lor, simțindu-se copiii vitregi ai lui Dumnezeu. Nicio cantitate de creme pentru albirea pielii și de plăci pentru îndreptarea părului nu va șterge această inferioritate.

Dumnezeu este un Duh

Dumnezeu nu este nici negru, nici alb. El este o Ființă spirituală, aflată dincolo de imaginația minții umane. Renunțați la idea unui om-dumnezeu alb și ați renunțat la ideea unei inferiorități permanente. **Dar sclavia**

intelectuală este mai greu de distrus:
sclavul însuși luptă pentru a o opri.

- CAPITOLUL AL VI-LEA - **Răspunsuri la dilemele creștine**

„Hristos în islam” înseamnă de fapt Hristos în Nobilul Coran; și Nobilul Coran are ceva concret de spus despre fiecare aberație a creștinismului.

Nobilul Coran îl exonerează pe Isus (Pacea fie asupra sa!) de toate acuzațiile false ale dușmanilor săi, precum și de adorarea neadecvată a adepților săi. Dușmanii săi susțin că Isus (Pacea fie asupra sa!) a comis blasfemie împotriva lui Dumnezeu, pretinzând divinitatea. Adepții lui

susțin că el (**Pacea fie asupra sa!**) și-a mărturisit Divinitatea, dar că nu a comis blasfemie, deoarece era Dumnezeu. Ce spune Nobilul Coran?

Adresându-se atât evreilor, cât și creștinilor, **Allah Preaînaltul spune:**

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este Trimisul lui Allah, Cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:171].

Exagerarea

„O, voi oameni ai Scripturii” este un titlu foarte respectuos cu care evreii și creștinii sunt abordați în Coranul cel Nobil. Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune „O, oameni învățați!” sau „O, oameni cu o Scriptură!” După cum spun chiar ei, evreii și creștinii se mândreau că erau mai presus decât arabii, care nu aveau nicio Scriptură înainte de Coran. Allah Preaînaltul a vrut astfel să oprească rivalitatea dintre cele două religii pentru a-i împiedica pe adepții lor să exagereze cu privire la personalitatea lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**).

Evreii au făcut anumite insinuări cu privire la legitimitatea lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**) și l-au acuzat de

blasfemie, schimbând sensul cuvintelor sale. Creștinii interpretează în mod diferit cuvintele lui, scoțând cuvinte cheie din context pentru a-l transforma în Dumnezeu.

Creștinii de astăzi folosesc cuvinte și abordări mai dure pentru convinge o persoană de blasfemiile lor. **Ei spun:**

1. „Isus este ori Dumnezeu, ori un mincinos”
2. „Isus este ori Dumnezeu, ori un nebun”
3. „Isus este ori Dumnezeu, ori un impostor”

Acestea sunt cuvintele lor - cuvinte alese din literatura creștină. Din moment ce nicio persoană îndurătoare, musulmană sau nu, nu îl poate condamna pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**) atât de dur precum creștinul o provoacă să o facă, aceasta se simte forțată să rămână neutră. Ea crede că trebuie să aleagă una dintre aceste extreme absurde. Nu îi trece prin cap că există o alternativă la această dilemă creștină.

O alternativă rațională

Nu este posibil ca Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să fi fost pur și simplu ceea ce el a pretins a fi - un Profet, la fel ca mulți alți Profeti (**Pacea fie asupra lor!**)

dinaintea lui și chiar unul dintre cei mai mari - un făcător de minuni, un mare învățător și ghid spiritual, **Mesia?**
De ce doar aceste două variante:

Dumnezeu sau un nebun? Nebunia este opusul Divinității în creștinism? Care este antonimul lui Dumnezeu? Va răspunde vreun creștin inteligent la această întrebare?

Coranul dezvăluie adevărata poziție a lui Hristos (**Pacea fie asupra sa!**) într-un singur verset, **în care spune:**

1. că el (**Pacea fie asupra sa!**) a fost fiul unei femei, Maria (**Pacea fie asupra ei!**), și, prin urmare un om;

2. dar în același timp un Profet, un om cu o misiune de la Dumnezeu și, prin urmare, are dreptul de a fi onorat;
3. un cuvânt transmis Mariei (**Pacea fie asupra ei!**), pentru că el a fost creat prin Cuvântul lui Dumnezeu «**Fii**» (**Kun**), și el a fost [3:59];
4. un duh de la Dumnezeu, dar nu Dumnezeu Însuși; viața și misiunea lui au fost mai limitate decât în cazul altor Profeți (**Pacea fie asupra lor!**), însă trebuie onorat la fel de mult ca orice alt om al lui Dumnezeu. Doctrinile Trinității, ale egalității cu Dumnezeu și ale filiației sunt considerate a fi blasfemii. Dumnezeu este liber de orice nevoie și nu necesită un fiu

pentru a-I gestiona treburile.
Evanghelia după Ioan (oricine ar fi scris-o) s-a inspirat din misticismul gnostic alexandrin pentru doctrina Cuvântului (în greacă, Logos), dar aceasta este foarte simplu explicată aici.

[Yusuf Ali, comentariu la versetul 4:171 din Nobilul Coran]

Isus (Pacea fie asupra sa!) chestionat

În continuare, se găsesc versetele 116-118 din Surat al-Ma'idah (Capitolul 5 din Nobilul Coran), care reprezintă scena din Ziua Judecății, când Allah Preaînaltul îl va întreba pe Isus (Pacea

fi asupra lui!) cu privire la stăruința
adeptilor săi de a i se închina lui și
mamei sale (Pacea fie asupra lor!):

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al
Mariei! Le-ai spus tu oamenilor:

„Luați-mă pe mine și pe mama mea
drept dumnezei în locul lui Allah?”»,
el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu
aș fi putut să spun ceea ce nu aveam
dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști,
căci Tu doară știi ce este în sufletul
meu, pe când eu nu știu ce este în
Sufletul Tău! Doară Tu ești Marele
Știutor al celor neștiute ! ~ Eu nu le-
am spus decât ceea ce mi-ai poruncit:
«Adorați-L pe Allah, Domnul meu și
Domnul vostru!» Și am fost martor
asupra lor atâta vreme cât m-am aflat

printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor! ~ De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești [cel] ‘Azīz [Invincibil, Atotputernic], Hakīm [Preaînțelept]!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:116-118].

Nu a pretins Divinitatea

Dacă aceasta este ceea ce Isus (**Pacea fie asupra lui!**) a predicat, „[...] Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru! [...]”, atunci cum pot creștinii justifica faptul că îl adoră?

Nu există niciun singur loc în întreaga Biblie, în niciunul dintre 66 de volume ale versiunilor protestante sau cele 73 de volume ale versiunilor romano-catolice, în care Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să pretindă că este Dumnezeu sau în care să spună „Adorați-mă!”. Nicăieri nu a spus că el (**Pacea fie asupra sa!**) și Dumnezeu cel Atotputernic sunt una și aceeași persoană.

Ultima frază de mai sus - „una și aceeași persoană” - atrage atenția evanghelistului înfocat și a defensorului Bibliei, inclusiv a doctorului în teologie și a profesorului de religie. Chiar și noii convertiți la creștinism au memorat această frază.

Ei sunt programați ca niște zombi să scoată diverse versete din context, pe care își pot baza credința. Cuvintele „sunt unul” activează mintea prin asocierea de amintiri. **Adeptii Trinității spun:** „Da, Isus a pretins că este Dumnezeu!” Unde?

Cu preotul la masă

I-am dus pe reverendul Morris și pe soția sa la un restaurant, pentru a lua masa de prânz împreună. În timp ce ne aflam la masă, în cursul schimbului nostru comun de cunoștințe, a apărut ocazia să-l întreb «**Unde?**» Și, fără să clipească, **el a citat:** „Eu și Tatăl una suntem.” [Ioan 10:30], pentru a sugera că Dumnezeu și Isus (**Pacea fie asupra**

sa!) erau una și aceeași persoană și că, aici, Isus (Pacea fie asupra sa!) pretinde a fi Dumnezeu. Versetul citat era bine cunoscut pentru mine, dar era un citat scos din context. Acesta nu avea sensul pe care reverendul și-l imagina, așa că l-am întrebat: «Care este contextul?»

Socat de context

Reverendul s-a oprit din mâncat și a început să mă privească fix. L-am întrebat: «De ce? Nu cunoști contextul? Vezi tu, ceea ce ai citat este textul, eu vreau să aflu contextul, adică textul care îl acompaniază, înainte sau după». Mă aflu în compania unui vorbitor de limba engleză (canadian),

un slujitor al Bisericii Presbiteriene, un doctor în teologie, și se părea că încercam să-l învăț limba engleză. Desigur, el știa ce înseamnă «context». Dar, la fel ca restul compatrioților săi, el nu a studiat contextul în care Isus (Pacea fie asupra sa!) a rostit aceste cuvinte.

Acest citat mi-a fost aruncat în față de sute de ori în cei patruzeci de ani ai mei de experiență, dar niciun singur învățat creștin nu a încercat vreodată măcar să ghicească sensul său adevărat. Ei încep întotdeauna să bâjbâie după Bibliile lor. Doctorul reverend nu avea una cu el. Ori de câte ori ei au început să caute în Bibliile lor, eu i-am oprit, spunându-le: „Sigur

știi ce ai citat? Sigur cunoști Biblia?” Sper că unii creștini „renăscuți” vor rectifica această deficiență după ce au citit acestea. Dar mă îndoiesc că cititorii mei musulmani vor întâlni vreodată de-a lungul vieții lor vreun creștin care le-ar putea cita contextul.

Care este contextul?

Mi s-a părut nedrept din partea reverendului că nu mi-a putut spune contextul și m-a întrebat pe mine dacă-l cunosc. I-am spus: «Desigur». «Atunci, care este?», m-a întrebat prietenul meu învățat. I-am răspuns: Ceea ce ai citat este un verset din Evanghelia după Ioan, capitolul 10, versetul 30. Pentru a înțelege

contextul, trebuie să începem cu versetul 23, **care spune:**

„Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon.” [Ioan 10:23]

Ioan, sau oricine ar fi scris această poveste, nu ne spune motivul pentru care Isus (**Pacea fie asupra sa!**) și-a tentat soarta intrând singur în gura lupului. Căci noi nu credem că evreii ar fi pierdut o astfel de oportunitate de aur să îl pedepsească pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Poate că a fost încurajat de modul în care i-a alungat pe evreii din templu cu lovituri de bici, el răsturnând mesele schimbătorilor de bani la începutul lucrării sale (**Ioan 2:15**).

„Iudeii L-au înconjurat și I-au zis:
«Până când ne tot ții sufletele în
încordare? Dacă ești Hristosul, spune-
ne-o deslușit.»” [Ioan 10:24]

Ei l-au înconjurat. Fluturând degetele în fața lui (Pacea fie asupra sa!), au început să spună, acuzându-l și provocându-l, că el (Pacea fie asupra sa!) nu s-a exprimat suficient de simplu și de clar și că vorbea ambiguu. Ei au încercat să intre într-o confruntare pentru a-l ataca. De fapt, plângerea lor reală era aceea că nu erau de acord cu metoda sa de predicare, cu invectivele sale, cu modul în care i-a condamnat pentru formalismul și ceremonialismul lor și pentru faptul că acționau conform legii și uitau

esențialul. Dar Isus (Pacea fie asupra sa!) nu și-a putut permite să-i mai provoace - erau prea mulți și căutau motive pentru o confruntare.

Discreția este cea mai bună parte a curajului. Într-un spirit conciliant, potrivit ocaziei,

„«V-am spus», le-a răspuns Isus, «și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine. ~ Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele.»” [Ioan 10:25-26]

Isus (Pacea fie asupra sa!) respinge acuzația falsă a dușmanilor săi

conform cărora ar fi fost ambiguu în afirmațiile sale, care pretindeau că el (Pacea fie asupra sa!) era Mesia pe care aceștia îl așteptau. El (Pacea fie asupra sa!) afirmă că le-a spus suficient de clar, acest lucru, însă ei nu l-au ascultat, [ci](#):

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine. ~ Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. ~ Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.” [Ioan 10:27-29]

Cum poate cineva să fie atât de orb încât să nu observe certitudinea din

finalul ultimelor două versete? Ceea ce este sigur este faptul că orbul spiritual este mult mai afectat de orbire decât orbul fizic. Isus (**Pacea fie asupra sa!**) le-a explicat evreilor, și acest lucru a rămas înregistrat pentru posteritate, unitatea reală sau relația dintre el (**Pacea fie asupra sa!**) și Tatăl. **Versetul cel mai decisiv:**

„Eu și Tatăl una suntem.” [Ioan 10:30]

Una în ce? În Omnisciența lor? În Natura lor? În Omnipotența lor? Nu! Una în ceea ce privește scopul! Atunci când un credincios acceptă credința, Mesagerul se asigură ca el să rămână ferm în credința sa și Dumnezeu Cel Atotputernic face același lucru. Acesta

este scopul Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt, și al fiecăruia dintre credincioși, fie ei bărbați sau femei...
Să-l lăsăm pe același Ioan să explice verbiajul său gnostic mistic:

„Mă rog ca toți să fie Una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. ~ Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie UNA, cum și Noi suntem UNA - ~ Eu în ei, și Tu în Mine - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit UNA [...]” [Ioan 17:21-23]

Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) este „UNA” cu Dumnezeu, și dacă această „UNITATE” îl face și pe el

Dumnezeu, atunci trădătorul Iuda, Toma necredinciosul, satanicul Petru[4], la care se adaugă ceilalți nouă care l-au părăsit atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) avea mai mare nevoie de ei, sunt Dumnezeu (i), pentru că aceeași unitate cu Dumnezeu pe care el (Pacea fie asupra sa!) a susținut-o în Ioan 10:30, acum el o revendică pentru toți cei care „[...] l-au părăsit și au fugit” [Marcu 14:50], pentru cei cărora le e „[...] frică, puțin credincioșilor [...]” [Matei 8:26], pentru toți cei de „[...] neam necredincios și pornit la rău [...]” [Luca 9:41]. Unde și când se va termina blasfemia creștină? Expresia „Eu și Tatăl una suntem” era una

nevinovată, neînsemnând nimic mai mult decât că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) avea un scop comun cu Dumnezeu. Însă, evreii căutau probleme și nu acceptau nicio scuză. Prin urmare,

„Atunci, iudeii iarăși au luat pietre ca să-L ucidă. ~ Isus le-a zis: «**V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine?**» ~ Iudeii i-au răspuns: «Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.»”
[Ioan 10:31-33]

În versetul 24 de mai sus, evreii au susținut în mod fals că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) vorbea ambiguu. În momentul în care această acuzație a fost respinsă cu abilitate, evreii l-au acuzat de blasfemie, care reprezintă o trădare în domeniul spiritual. Așadar, ei spun că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) pretinde că este Dumnezeu - „Eu și Tatăl una suntem”. Creștinii sunt de acord cu evreii cu privire la faptul că Isus (**Pacea fie asupra sa!**) a făcut o astfel de afirmație, dar ei nu spun că a fost o blasfemie, deoarece cred că el (**Pacea fie asupra sa!**) era Dumnezeu și, prin urmare, era îndreptățit să își susțină Divinitatea.

Atât evreii, cât și creștinii sunt de acord cu privire la faptul că această afirmație este una deosebit de gravă. Pentru primii, este o scuză pentru „mântuire”, iar pentru ceilalți, un pretext pentru a se descotorosi de el (Pacea fie asupra sa!). Între aceștia, bietul Isus (Pacea fie asupra sa!) este lăsat să moară, însă el (Pacea fie asupra sa!) refuză să participe în acest joc murdar:

„Isus le-a răspuns: «Nu e scris în legea voastră că Eu am zis: dumnezei sunteți? ~ Dacă i-a numit dumnezei pe aceia către care a fost Cuvântul lui Dumnezeu - și Scriptura nu poate să fie desființată ~ Despre cel pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume,

voi ziceți Tu hulești căci am spus: **Fiul lui Dumnezeu sunt?»** [Ioan 10:34-36]

De ce „legea voastră”?

Isus (**Pacea fie asupra sa!**) este un pic sarcastic în versetul 34, dar, în orice caz, de ce a spus „legea voastră”? Nu este, de asemenea, legea lui? Nu a spus Isus (**Pacea fie asupra sa!**):

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. ~ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul și Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.”
[Matei 5:17-18]?!

„Sunteți dumnezei”

„Sunteți dumnezei” este citat din Psalmi:

„Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Preaînalt.»” [Psalmi 82:6]

Isus (Pacea fie asupra sa!) continuă:

„Dacă Legea [adică Dumnezeu Cel Atotputernic] i-a numit «dumnezei» pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu [ceea ce înseamnă că Profeții lui Dumnezeu, pacea fie asupra lor, au fost numiți «dumnezei»] - și Scriptura nu poate fi desființată [cu alte cuvinte - «Nu mă puteți contrazice!»].” [Ioan, 10:35]

Isus (Pacea fie asupra sa!) își cunoștea Scriptura; el (Pacea fie asupra sa!) a vorbit cu autoritate și a argumentat cu dușmanii săi că, dacă oamenii buni, credincioși și Profetii lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!) erau numiți „dumnezei” în Cărțile lor de Autoritate, în care ei nu găseau nicio greșeală, atunci, de ce făceau o excepție atunci când era vorba despre el (Pacea fie asupra sa!)?! Afirmatia pe care o face Isus (Pacea fie asupra sa!) despre el însuși (adică, „fiu al lui Dumnezeu”) este net inferioară din punct de vedere lingvistic spre deosebire de alții care au fost numiți „dumnezei” de Dumnezeu Însuși. Chiar dacă Isus (Pacea fie asupra sa!)

s-ar fi descris ca fiind „Dumnezeu”, conform uzanței ebraice a cuvântului, nu îi putea fi găsită nicio vină în acest lucru. Aceasta este simpla lectură a Noului Testament. Aceasta nu este interpretarea mea personală sau una ezoterică!

- CAPITOLUL AL VII-LEA - „La început”

L-am întrebat din nou pe reverendul Morris din Canada: „Unde spune Isus (Pacea fie asupra sa!): „Sunt Dumnezeu” sau „Sunt egal cu Dumnezeu” sau „Adorați-mă”?”

Reverendul a tras adânc aer în piept și a mai făcut o încercare. **El a citat versetul biblic cel mai des repetat:**

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” [Ioan 1:1]

Vă rugăm să rețineți că acestea nu sunt cuvintele lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**). Acestea sunt cuvintele lui Ioan (**sau ale oricui le-a scris**). Toți savanții creștini erudiți ai Bibliei au recunoscut aceste cuvinte ca aparținând unui alt evreu, Filon din Alexandria, care le-a scris înainte ca Ioan și Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să se fi născut. Filon nu a pretins vreodată că ar fi primit Inspirația Divină cu privire la acestea.

Indiferent de semnificația mistică pe care Filon a țesut-o în jurul acestor cuvinte (pe care Ioan le-a plagiat), le vom da importanța pe care o au de fapt.

Greacă, nu ebraică

Deoarece manuscrisele celor 27 de cărți ale Noului Testament sunt în limba greacă, o sectă creștină a produs propria sa versiune și a schimbat chiar și numele acestei selecții de 27 de cărți în «**Scripturile Grecești Creștine**»! L-am întrebat pe reverend dacă știa limba greacă. Mi-a răspuns că da. El studiase greaca timp de 5 ani înainte de calificare. L-am întrebat care era cuvântul grecesc pentru „Dumnezeu”

apărut pentru prima oară în citatul „și Cuvântul era cu Dumnezeu”. El m-a fixat cu privirea, dar nu a răspuns, **fapt pentru care am spus:**

„Cuvântul era HOTHEOS, ceea ce înseamnă literalmente „dumnezeu”. Având în vedere că europenii (**chiar și nord-americanii**) au elaborat un sistem de folosire a majusculilor pentru substantivele proprii și a minusculilor pentru substantivele comune, putem accepta folosirea lui D pentru Dumnezeu. Cu alte cuvinte, HOTHEOS este tradus ca «**dumnezeul**», care, la rândul său, devine Dumnezeu. Acum spune-mi, care este cuvântul grecesc pentru Dumnezeu în cea de-**a doua parte a**

citatului: «și Cuvântul era Dumnezeu?»” Reverendul tăcea în continuare. Nu pentru că nu ar fi știut greacă sau pentru că ar fi mințit, ci pentru că aflate adevărul. **Atunci am spus:** „Cuvântul era TONTHEOS, ceea ce înseamnă «un dumnezeu». Conform propriului vostru sistem de traducere, acest cuvânt Dumnezeu trebuia să fie scris a doua oară cu «d», adică dumnezeu, și nu Dumnezeu cu majusculă. Cu alte cuvinte, TONTHEOS se traduce «un dumnezeu». Ambele forme, «un dumnezeu» sau «dumnezeu», sunt corecte.”

Am continuat: „Dar în II Corinteni 4:4 ați inversat în mod incorect sistemul,

folosind un „d” scris cu minusculă atunci când ați scris DUMNEZEU - «(și diavolul este) dumnezeul veacului acestuia». Cuvântul grecesc pentru «dumnezeu» este HOTH EOS, același ca în Ioan 1:1. De ce nu ați fost consecvenți în traducerea voastră? Dacă Pavel a fost inspirat să scrie hotheos - dumnezeul - pentru diavol, de ce l-a privat de majusculă?

Și în Vechiul Testament, Domnul i-a zis lui Moise (Pacea fie asupra sa!): «[...] Iată că te fac dumnezeu pentru Faraon [...]» [Exodul 7:1] De ce folosiți un «d» mic pentru DUMNEZEU atunci când vă referiți la Moise în loc de un «D» majusculă, în timp ce o faceți pentru un simplu

cuvânt - «Cuvântul» - „Și Cuvântul era Dumnezeu”?”

L-am întrebat pe reverend: „De ce procedați astfel cu Cuvântul lui Dumnezeu?” El a răspuns: „Eu nu am nimic de a face în acest lucru!” Atunci i-am spus: „Știu, însă eu vorbesc de interesele legitime ale creștinismului de a îl deifica pe Hristos (Pacea fie asupra sa!) prin utilizarea majusculilor într-un loc și a minusculilor în altul, astfel încât să le amăgească pe masele naive, care consideră că fiecare punct, fiecare virgulă, fiecare majusculă și minusculă au fost dictate de Dumnezeu Însuși.”

- CAPITOLUL AL VIII-LEA - Ce a mai rămas

Trei chestiuni

Este puțin probabil ca o publicație mică de natura acesteia să redea informațiile referitoare la Isus (**Pacea fie asupra sa!**), care au fost presărate de-a lungul a cincisprezece capitole diferite ale Nobilului Coran. Ceea ce putem face este să aruncăm o privire rapidă peste versetele enumerate la sfârșitul capitolului al doilea al acestei lucrări.

În continuare, găsim trei chestiuni semnificative, pe care nu le-am analizat încă în discuția noastră:

1. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost răstignit [4:157];
2. mesajul și miracolele sale [5:113, 19:30-33];
3. Isus (Pacea asupra sa!) l-a prezis pe Ahmad (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) [61:6].

Calea mântuirii

Mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost la fel de simplu și de concis ca cel al tuturor predecesorilor săi și al succesorului său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și anume: «Cred în Dumnezeu și păzesc Poruncile Sale». Căci Dumnezeu, care i-a inspirat pe Trimișii

Săi, este un Dumnezeu Invariabil și
Consecvent: El nu este un Dumnezeu
„[...] al neorânduiei [...]” [1 Corinteni
14:33]

Un evreu care respecta Legea a venit la
Isus (Pacea fie asupra sa!) căutând
viața cea veșnică și mântuirea. În
cuvintele lui Matei, găsim:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om și I-
a zis: «Învățătorule, ce bine să fac, ca
să am viața veșnică?» ~ El i-a răspuns:
«De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele
este Unul singur [iar Acesta este
Dumnezeu]. Dar dacă vrei să intri în
viață, păzește poruncile»” [Matei
19:16-17]

Veți fi de acord cu faptul că, dacă tu sau eu am fi fost acel evreu, am fi dedus din aceste cuvinte că, în conformitate cu Isus (**Pacea fie asupra sa!**), mântuirea era garantată prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu, fără a fi nevoie de uciderea niciunui nevinovat. Doar dacă, desigur, Isus (**Pacea fi asupra sa!**) nu vorbea serios, știind perfect că „sacrificiul misiunii sale mântuitoare”, „sacrificiul lui pentru păcatele omenirii” și sfârșitul său erau aproape.

De ce i-ar fi dat Isus (**Pacea fie asupra sa!**) această soluție „imposibilă” de a păstra poruncile lui Dumnezeu (**după cum susține creștinul**), dacă știa că există o cale mai ușoară? Sau nu știa ce

urma să se întâmple, că urma să fie răstignit? Nu a existat un contract între Tată și „fiu” înainte de începutul lumilor pentru sângele răscumpărător ce avea să fie vărsat? Sau și-a pierdut memoria? Nu! Nu a existat niciun astfel de acord fictiv, cel puțin în ceea ce-l privește pe Isus (**Pacea fie asupra sa!**). El (**Pacea fie asupra sa!**) știa că există o singură cale spre Dumnezeu și că aceasta era, după cum a spus, păzirea poruncilor.

Miracolele - ce dovedesc acestea?

În ceea ce privește miracolele sale, Nobilul Coran nu oferă niciun detaliu cu privire la orbul Bartimeu, la Lazăr sau la oricare altă minune, cu excepția

faptului că el (Isus, pacea fie asupra sa!) a apărat-o pe mama sa copil fiind, pe când se afla în brațele sale.

Musulmanul nu are nicio reținere în a accepta cele mai uimitoare miracole ale sale, chiar și acela al învierii morților. Dar acest lucru nu îl face pe Isus (Pacea fie asupra sa!) Dumnezeu sau „fiul născut” al lui Dumnezeu, așa cum este privit de către creștini.

Miracole nu dovedesc nici măcar Profeția, sau dacă o persoană spune adevărul sau minte. Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să-i înșele,

dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” [Matei 24:24]

Chiar dacă profetii falși și hristoșii mincinoși pot efectua fapte miraculoase, aceste minuni sau miracole nu dovedesc autenticitatea unui profet.

Conform lui Isus, Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra lor!) a fost cel mai mare dintre Profetii israeliți, mai mare chiar și decât Moise, David, Solomon, Isaia și toți ceilalți (Pacea fie asupra lor!), inclusiv el însuși:

„Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat

niciunul mai mare decât Ioan Botezătorul [...]” [Matei 11:11]

Din acest verset reiese că:

1. Isus (Pacea fie asupra sa!) nu face excepție, deoarece și el (Pacea fie asupra sa!) este născut din femeie - Maria (Pacea fie asupra ei!)
2. Ioan Botezătorul (Pacea fie asupra sa!) este mai mare decât toți Profeții (Pacea fie asupra lor!) deși nu a efectuat nici măcar un singur miracol.

Așadar, miracolele nu reprezintă un standard pentru a decide ceea ce este adevărat și ceea ce este fals.

Însă, în puerilitatea sa, creștinul insistă asupra faptului că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu, pentru că el (Pacea fie asupra sa!) i-a înviat pe cei morți. Însă, îi face învierea morților și pe alții, de asemenea, Dumnezeu? Acest lucru îl nedumerește pe creștin, deoarece el refuză să accepte miracolele altora care îl eclipsează pe Isus (Pacea fie asupra sa!) în propria-i Biblie. Spre exemplu, în conformitate cu standardul său fals:

(a) Moise este mai mare decât Isus (Pacea fie asupra lor!), deoarece el i-a dat viață unui băț mort și l-a transmutat din regnul vegetal în regnul animal, transformându-l într-un șarpe:

„Moise și Aaron s-au dus la Faraon și au făcut cum poruncise Domnul.

Aaron și-a aruncat toiagul înaintea lui Faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe.”

[Exodul 7:10]

(b) Elisei este mai mare decât Isus (Pacea fie asupra sa!), deoarece oasele sale putrezite au adus un om la viață doar prin contactul cu corpul acestuia:

„Și, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete și au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioare.” [2 Regi 13:21]

Este nevoie să vă prezint un catalog de miracole?! Dar boala persistă - „Dumnezeu face minuni prin Profeții Săi, dar Isus le-a efectuat prin propria putere”. De unde a primit Isus (**Pacea fie asupra sa!**) toată puterea sa? Dacă l-am putea întreba, el (**Pacea fie asupra sa!**) ne-ar spune că:

Puterea nu se afla în mâinile lui

„[...] Toată puterea Mi-a fost DATĂ în Cer și pe Pământ.” [Matei 28:18]

„Dar, dacă Eu scot afară diavolii CU DUHUL LUI DUMNEZEU, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.” [Matei 12:28]

„Eu nu pot face nimic de la MINE
ÎNSUMI [...]” [Ioan 5:30]

„[...] Eu scot diavolii cu DEGETUL
LUI DUMNEZEU [...]” [Luca 11:20]

O putere împrumutată

„Puterea”, după cum spune Isus (**Pacea
fie asupra sa!**), nu este a lui, ci „Mi-a
fost dată”. Dată de către cine? De către
Dumnezeu, desigur! Fiecare acțiune,
fiecare cuvânt al său i-L atribuie lui
Dumnezeu.

Lazăr

Însă, din moment ce învierea lui Lazăr
din morți este considerat a fi unul
dintre cele mai mărețe miracole

înfăptuite de către Isus (**Pacea fie asupra sa!**), vom analiza episodul așa cum este el relatat în Evanghelia după Ioan. Este uimitor faptul că niciuna dintre celelalte Evangheliile nu îl menționează pe Lazăr în niciun context. În orice caz, povestea spune că Lazăr era foarte bolnav, iar surorile sale, Maria și Marta, au cerut în mod disperat ca Isus (**Pacea fie asupra sa!**) să vină și să-l vindece, însă acesta a ajuns prea târziu, de fapt, la patru zile după moartea sa.

Isus (Pacea fie asupra sa!**) a suspinat**

Maria i s-a plâns lui Isus (**Pacea fie asupra sa!**), spunându-i că, dacă ar fi

ajuns la timp, poate fratele ei nu ar fi murit; aceasta însemnând că, dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) era capabil să îi vindece pe ceilalți oameni bolnavi, atunci de ce el (Pacea fie asupra sa!) nu l-ar fi vindecat și pe fratele ei, care îi era un prieten drag. Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus: „dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu” [Ioan 11:40] Condiția era ca ele să aibă credință. Nu a spus Isus (Pacea fie asupra sa!) că credința putea muta chiar și munții din loc? El (Pacea fie asupra sa!) a cerut să fie dus la mormânt. Pe drum, „S-a înfiorat în duhul Lui și S-a tulburat” [Ioan 11:33]. El (Pacea fie asupra sa!) nu doar murmură, ci își descărca sufletul și I se

ruga lui Dumnezeu. Însă, cu toate că Isus (Pacea fie asupra sa!) suspina atât de amar, cuvintele sale nu au fost suficient de sonore încât oamenii din jurul lui să le înțeleagă. De aici, și cuvintele: „a suspinat”. Când a ajuns la mormânt, Isus (Pacea fie asupra sa!) a suspinat din nou, poate, chiar mai adânc decât prima oară. Dumnezeu a auzit suspinele lui (rugăciunea), iar Isus (Pacea fie asupra sa!) a primit asigurarea că ruga îi va fi îndeplinită. Astfel, având asigurarea lui Dumnezeu, Isus (Pacea fie asupra sa!) a poruncit ca piatra care bloca mormântul să fie înlăturată pentru ca Lazăr să poată ieși. Fără această

asigurare de la Dumnezeu, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) s-ar fi făcut de râs.

Evitarea neînțelegerii

Maria credea că mormântul mirosea urât, deoarece fratele ei era mort de patru zile! Însă, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) era încrezător, iar piatra a fost îndepărtată. Apoi, și-a ridicat privirea spre Cer și a spus:

„[...] Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat. ~ Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” [Ioan 11:41-42]

Ce este cu toată această actorie? De ce atâta dramă? Pentru că el (**pacea fie**

asupra sa!) știa că acești oameni superstițioși și creduli ar înțelege greșit sursa miracolului și ar putea să-l ia drept „Dumnezeu”. Învierea morților este Prerogativa lui Dumnezeu Singur. Pentru a se asigura că oamenii săi nu înțeleg greșit, el (Pacea fie asupra sa!) le-a spus cu voce tare că acele suspine erau de fapt strigătul său de ajutor către Dumnezeu Cel Atotputernic. Rugăciunea sa a fost mult prea neclară pentru ca cei din jurul său să îl înțeleagă, însă Tatăl, din Ceruri, i-a acceptat rugăciunea - „Îți mulțumesc că M-ai ascultat”.

Mai mult decât atât, Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus: „Știam că totdeauna Mă ascuți [...]”. Cu alte cuvinte,

fiecare minune înfăptuită de el (**Pacea fie asupra sa!**) a fost un răspuns de la Dumnezeu Cel Atotputernic la rugăciunile sale. Evreii din zilele lui îi înțelegeau bine poziția și, de aceea, ei Îl slăveau pe Dumnezeu, **după cum ne spune Matei:**

„Când au văzut noroadele lucrul acesta, s-au înspăimântat și L-au slăvit pe Dumnezeu, care le-a dat oamenilor o astfel de putere.” [Matei 9:8]

De fapt, Isus (**Pacea fie asupra sa!**) le-a explicat motivul pentru care le vorbea acum cu voce tare. El (**Pacea fie asupra sa!**) a spus: „ca să creadă că Tu M-ai trimis”. Cineva care este trimis este un Mesager, iar dacă el este trimis de

Dumnezeu, atunci el este un Mesager al lui Dumnezeu - Rasūl Allah.

Din păcate, această încercare a lui Isus (Pacea fie asupra sa!) de a preveni orice neînțelegere cu privire la cine a efectuat într-adevăr miracolul și la faptul că el (Pacea fie asupra sa!) era, de fapt, doar un Mesager al lui Dumnezeu, a eșuat. Creștinii nu au acceptat nici tăgăduirea fără echivoc a lui Isus (Pacea fie asupra sa!), nici mărturia lui Petru, „piatra” pe care ar fi trebuit Isus (Pacea fie asupra sa!) să-și construiască Biserica sa. **Petru mărturisește cu adevărat:**

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om

adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.” [Faptele Apostolilor 2:22]

O situație remediabilă

Acest mesaj este repetat de Dumnezeu Cel Atotputernic în Nobilul Coran, după Bunavestire. În versetul 49 din Capitolul 3, Allah Preaînaltul spune clar că fiecare semn sau miracol pe care Isus (Pacea fie asupra sa!) l-a înfăptuit a fost „Cu Voia lui Allah”, cu permisiunea lui Dumnezeu. Isus (Pacea fie asupra sa!) spune acest lucru, Petru spune același lucru și

Dumnezeu spune același lucru; dar polemistul încăpățânat nu va asculta: prejudecățile, superstițiile și credulitatea sunt greu de schimbat. Datoria noastră este pur și simplu aceea de a transmite clar și răspicat mesajul, restul vom lăsa în Voia lui Dumnezeu. Situația nu este într-un totu iremediabilă, deoarece Allah Preaînaltul ne spune în Coranul cel Nobil:

„[...] Printre ei sunt și credincioși [care cred în Scripturile lor și în Cartea trimisă nouă], dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:110]

„Printre ei” face referire la faptul că, printre evrei și creștini, **există două tipuri de oameni**: un grup descris ca fiind oameni credincioși, cărora li se adresează această carte, și un alt grup de transgresori nelegiuți. Noi trebuie să găsim modalitățile și mijloacele adecvate pentru a ajunge la ei.

Materialul nostru informativ este potrivit, astfel încât să îi satisfacă pe toți. Transmiteți-l prietenilor voștri nemusulmani după ce îl citiți.

Deschideți Coranul cel Nobil și invitați-i pe prietenii și pe cunoscuții voștri creștini să citească versetele discutate în această carte. Apoi, **putem concluziona cu adevărat**:

„[Spune, o Mohammed]: «**Acesta este Isus, fiul Mariei!**» Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc [unii consideră că el este rodul preacurviei, alții consideră că el este fiul lui Allah, iar alții că este o întrupare a lui Allah]! ~ Nu se cuvine ca Allah să-și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice «**Fii!**», iar el este! ~ Allah este Domnul meu și Domnul vostru. Adorați-L pe El și acesta este un drum drept!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, [19:34-36](#)]

Cuprins

Nr. Titlu	PAG.
1 CAPITOLUL I: Răspunsurile 3	

	musulmanilor și ale creștinilor	
2	O dezbateră televizată	3
3	Statutul lui Isus (Pacea fie asupra sa!)	4
4	O surpriză plăcută	4
5	O ură transmisă	4
6	Un ocean al creștinismului	5
	CAPITOLUL AL II-LEA:	
7	Isus (Pacea fie asupra sa!) în Nobilul Coran	6
8	Creștinii ignoranți	6
9	Titlurile lui Isus	7
10	„Isa”, latinizat în Isus	7
11	Câteva referințe	8
	CAPITOLUL AL III-LEA:	
12	Mama și fiul	15

13	Maria (Pacea fie asupra ei!), cea onorată	15
14	Revelația Divină	15
15	Nașterea Mariei (Pacea fie asupra ei!)	16
16	Dezamăgirea	16
17	Originea mesajului	16
18	Sarah și Hajar	17
19	Surat Mariam	18
20	CAPITOLUL AL IV-LEA: Vestea cea bună	19
21	Hristos nu este un nume	20
22	Câteva titluri exclusive	21
23	Evreii uimiți	22
24	Primele miracole	23
25	„Mamă” sau „femeie”?	25

26	Isus (Pacea fie asupra sa!) apărat	26
	CAPITOLUL AL V-LEA:	
27	Versiunea Coranică și cea biblică	28
28	O întâlnire cu un preot	28
29	Diferite precum ziua și noaptea	30
30	Maestrul dramaturg	30
31	Versiunea biblică	31
32	Versiunea coranică	31
33	Alegerea pentru fiica sa	32
34	La fel ca Adam (Pacea fie asupra sa!)	33
35	Inovațiile lui Pavel	34
36	Fiii lui Dumnezeu	35
37	Născut înseamnă „procreat”	36

38	Motivul obiecției	37
39	Inferioritate prin propagandă	37
40	Dumnezeu este un Duh	38
	CAPITOLUL AL VI-LEA:	
41	Răspunsuri la dilemele creștine	39
42	Exagerarea	39
43	O alternativă rațională	40
44	Isus (Pacea fie asupra sa!) chestionat	41
45	Nu a pretins Divinitatea	42
46	Cu preotul la masă	42
47	Șocat de context	43
48	Care este contextul?	43
49	De ce „legea voastră”?	47
50	„Sunteți dumnezei”	47

51	CAPITOLUL AL VII-LEA: „La început”	49
52	Greacă, nu ebraică	49
53	CAPITOLUL AL VIII-LEA: Ce a mai rămas	52
54	Trei chestiuni	52
55	Calea mântuirii	52
56	Miracolele – ce dovedesc acestea?	53
57	Puterea nu se afla în mâinile lui	55
58	O putere împrumutată	56
59	Lazăr	56
60	Isus (Pacea fie asupra sa!) a suspinat	56
61	Evitarea neînțelegerii	57
62	O situație remediabilă	58

[1] A se vedea, de asemenea, [19:22-33](#)

[2] A se vedea, de asemenea, [5:114-118](#)

[3] Un personaj fictiv care a dormit mai multe secole

[4] „Dar Isus S-a întors și a zis lui Petru: «Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor»” [Matei 16:23]